

Samråd i Folketingets Energi-, Forsynings- og Klima- udvalg den 27. september vedr. kystnære havvindmøl- ler og investeringssikkerhed

Det talte ord gælder

Tak til formanden og tak til Jens Joel for de fire spørgsmål, som jeg på bedste vis vil forsøge at besvare i det følgende.

Jeg vil gerne lægge ud med at sige, at det ikke ligefrem er nyt, at de kystnære møller er til debat. I 2014 ændrede den tidligere regering, som spørgerens parti som bekendt var en del af, jo selv i udbuddet for de kystnære møller.

De blev vejet – og fundet for dyre. Så derfor blev antallet af MW reduceret, og der blev indført et prisloft. Det betød dog ikke, at lysten til at investere i projektet faldt bort.

Som I måske husker, har der været det samme antal bydere – nemlig tre - til det kystnære udbud, som der var til Horns Rev 3. Et antal som vi har været fint tilfredse med. Samtidig har udbuddet også trukket nye spillere til det danske marked.

I samme ombæring blev opførelsesvinduet for Kriegers Flak også forlænget. Det efterfølgende år var der mulighed for at blive prækvalificeret til Kriegers Flak. Og som bekendt blev rekordmange prækvalificerede til at byde. Vi kan derfor konstatere, at selv om der var politisk debat om PSO og vindudbygningen i 2014, så ser det ikke

Energi-,
Forsynings-
og
Klimamini-
steriet

Stormgade
2-6
1470 Køben-
havn K

ud til at have haft nogen større effekt på interessen for Kriegers Flak efterfølgende.

Investeringslysten syntes således intakt efter det indgreb.

Nu er vi så i en situation, hvor der er usikkerhed om udbuddet af kystnære havvindmøller. Det er ingen hemmelighed, at regeringen stadig mener, at det bør aflyses.

Men jeg må dog sige, at jeg umiddelbart ikke synes, at usikkerheden har påvirket konkurrencelysten i det kystnære udbud synderligt. For vi kender jo resultatet og det laveste bud, og man må konstatere, at byderne har gjort det rigtig flot. Det er en historisk god budpris, som man kun kan rose. Det er formentlig en af de laveste priser i verden.

Så man kan i hvert fald ikke kritisere byderne for ikke at have taget udfordringen op. De har leveret et flot og konkurrencedygtigt bud.

Det ændrer dog ikke på, at forudsætningerne har ændret sig. De kystnære havvindmøller er en af grundene til, at energipolitikken er blevet så meget dyrere. Fordi elprisen og forventningen til elprisen var høj tilbage i 2012 ved Energiaftalens indgåelse, var forventningen til støttens størrelsesorden omvendt lav.

Med vores nuværende forudsætninger forventes de kystnære havvindmøller at koste 3,6 mia. kr. i støtte. Det er næsten det dobbelte end forventet med 2012s forudsætninger.

Jeg synes, at det er sigende, at hvis forudsætningerne om elprisen i 2012 havde holdt – ja så havde de slet ikke behøvet nogen støtte-kroner med et bud på 47,5 øre/kWh. Elprisen havde finansieret det hele.

Jeg mener, at det må være en grundsten i forsvarlig politikførelse, at man kan - og bør kunne - have en sober og god drøftelse af energi-politikken.

Forudsætninger ændrer sig. Og når de gør det, så mener jeg, at det ville være direkte uansvarligt ikke at drøfte konsekvenserne af det.

Det er dyre projekter, som koster elforbrugerne/skatteborgerne milliarder af kroner. Jeg mener ikke, at vi bare kan lade stå ved og være bange for at røre ved det. Så længe projekterne er afhængige af offentlige tilskud, så må vi som politikere kunne have en politisk drøftelse – især når forudsætningerne har ændret sig.

Jeg forventer og håber, at det brede flertal af partier, der var med til at lave energiaftalen i 2012, også vil være økonomisk ansvarlige og tage ansvar for at rette op på økonomien, som jo er skredet.

Der er intet nyt eller dramatisk i at justere i energiaftalen. Det er faktisk blevet gjort flere gange siden aftalen blev indgået i 2012.

Senest i 2014, hvor den daværende S/R-regering med Vækstpakken 2014 skar ned på de kystnære vindmøller, forlængede vinduet for opførelsen af Kriegers Flak og skar ned på balanceringsomkostnin-

ger til landvind for at lempe PSO-tariffen, som allerede dengang lå langt over forventet.

Jeg synes, at det var rigtig godt, at Socialdemokraterne og de Radikale tog ansvar, da de sad i regering i 2014 og sørgede for at tage toppen af regningen for energiaftalen for at lempe PSO-tariffen. Præcis ligesom regeringen foreslår nu.

Så øvelsen er velkendt for partierne bag energiaftalen. Vi har før vist, at vi kan være ansvarlige, når forudsætningerne ændrer sig, og omkostningerne skrider. Det forventer jeg, at vi kan være igen.

Jeg mener, at vi har et godt investeringsklima i Danmark. Og her synes jeg, at det er vigtigt at pointere, at regeringen ikke har tænkt sig at ændre i noget bagudrettet. Hvis vi forstiller os, at det kystnære udbud var afgjort, koncessionsaftalen var underskrevet, og Folketinget havde vedtaget pristillægget. Så kunne vi ikke drømme om pludselig at fjerne støtten til projektet.

Men så langt er vi ikke. Vi har modtaget buddene, vi har kunnet konstatere, at Vattenfall har givet det laveste bud, og samtidig har vi stadig al mulighed for at aflyse udbuddet. Vi ønsker ikke at gøre noget, som ikke har været en mulighed hele tiden. Og det er nu en gang sådan, at der jo altid er en risiko for, at man ikke vinder et udbud. Reelt set så er der jo faktisk allerede to tabere i udbuddet, som også har brugt penge på at forberede et bud, og som ingenting får igen – nemlig de to bydere som ikke afgav det laveste bud.

Jeg kan naturligvis ikke kategorisk afvise, at det kan have konsekvenser at aflyse det kystnære udbud. Det er muligt, at der vil være selskaber, som ikke vil deltage i fremtidige udbud, hvis de oplever for stor usikkerhed om udbuddene i Danmark.

Det ændrer bare ikke på, at jeg mener, at det må og skal være legitimt at drøfte udbud, når forudsætningerne har ændret sig, og det er energiforbrugernes penge vi taler om. Samtidig må jeg påpege, at erfaringerne viser, at hvis selskaber først deltager i et udbud, så har de incitament til vinde udbuddet, uanset om der er usikkerhed eller ej.

Intet af dette ændrer i øvrigt på, at de store vindmøller på næsten 190 meters højde vil komme til at skæmme de smukke danske kyster og ødelægge vores unikke natur langs Vestkysten mange år frem. Og det tror jeg, at vi vil komme til at fortryde.

Hvad angår spørgsmål V, så står jeg ved mine tidligere udtalelser. Jeg mener stadigvæk, at når HOFOR udtaler, at virksomheden trak sig fra Kriegers Flak på grund af politisk usikkerhed, så giver det umiddelbart ikke mening for mig.

Regeringen har hele tiden støttet op om Kriegers Flak. Jeg kan derfor ikke se, hvordan der skulle være tvivl om, at regeringen ønsker Kriegers Flak gennemført. Og siden der ikke er politisk usikkerhed om Kriegers Flak, så er der ikke nogen grund til at trække sig fra Kriegers Flak på den konto.

Hvis man i HOFOR er så usikre på investeringsklimaet i Danmark, så burde de have trukket sig fra udbuddet af de kystnære vindmøller, hvor det jo ikke er hemmeligt, at regeringen ønsker at aflyse udbuddet, og som der netop derfor er politisk usikkerhed om. Det har således formentlig ikke noget med et usikkert investeringsklima at gøre, at HOFOR vælger at trække sig fra udbuddet af Kriegers Flak.

Tak for ordet.